

dem, der aflægge de Regnskaber, som revideres i Statskontorerne, kan det jo ske, at disse unddrages den behørigte Revision og Decision af vedkommende dertil bekliffede Departementer. Man vilde ogsaa finde det mindre rigtigt, at Kontorer, som ikke ere bemyndigede til at decidere i Sagen, gjenemgik deslige partielle Regnskaber. Søvrigt henstilles, at det vilde være meget ønskeligt, om der kunde tilveiebringes en frugtbarere Samvirken mellem den ministerielle Revision og Statsrevisionen til Opnaaelse af større Sikkerhed, Klarhed og Hurtighed med Hensyn til den hele Regnskabsaflæggelse.

Ved samme Leilighed kunde det Spørgsmaal komme under Overveielse, hvorvidt andre Myndigheder end Statsrevisionen og Rigsdagen i Forening ere berettigede til at decidere, hvor Talen er om Overfribelser af Finantslovens Budgetkonti, og om der ikke i flige Tilfælde maatte gjøres Henstilling til Statsrevisionen, uden at denne behøvede selv at fremkalde deslige Oplysninger.

Landssthingets første Indstillingspunkt angaar det Hovedspørgsmaal, hvilken Raadighed der tilkommer Finantsministeren over Reservecapitalen, og hvorvidt Ministeren for at tilveiebringe Kontanter er berettiget til paa Reservecapitalens Aktiver at reise midlertidige Laan enten i Nationalbanken eller i andre Pengeinstitutter. Hele Udvalget erkjender, at der i disse Henseender ikke paahviler Finantsministeren nogen bindende Forpligtelse, og at i det givne Tilfælde en allerede tidligere brugt Fremgangsmaade mulig kunde give Ministeren Medhul til at betale Ternbane-Entrepreneurerne pr. Kontant istedetfor, som Loven foreskrev og Finantslovene forudsatte, med Obligationer til 96 pCt. Men derimod vilde det efter Udvalgets Mening have været i sin Orden, om der, da Saadant maatte have været forudset ved Finantslovens Behandling, var givet Rigsdagen en foreløbig Meddelelse om, at en saadan Omsætning var paatænkt. Forsaavidt tilraader Udvalget Fol-

kettinget at fastholde den Indstillingsform, at den skete Fremgangsmaade „faar at passere“. Da lignende Laan ogsaa senere ere optagne, har Finantsudvalgets store Flertal iaar i Betænkningen over Indtægtsloven S. 26 udtalt, at, „naar Kassebeholdningen ikke selv er istand til at fyldestgjøre de til denne stillede Krav, men maa optage Laan hos Reservecapitalen, eller denne ifølge Finantsloven har at udrede en større Sum, og Konjunkturerne ere saa, at Regeringen anser det rettest at tilveiebringe de fornødne kontante Penge ved et midlertidigt Laan, da bør dette, naar Tilbagebetalingen først falder i et paafølgende Finantsaar, ske ved Lov.“ Skjøndt der selvfølgelig ikke til denne Udtalelse kunde knyttes Forslag til en Beslutning fra Thingets Side under selve Finantsloven, maa heri dog søges en foreløbig Tilkendegivelse af, hvorledes deslige Forhold fremtidigt ønskes afgjorte.

For enten helt at forebygge eller dog i alt Fald at indskrænke deslige Omsætninger for Fremtiden, mener Udvalgets Flertal, at det vilde være heldigt, om det Statsregnskabet vedfoiede Kasseregnskab gaves en saadan Udvidelse, at man deraf kunde skjønne, hvorledes Kassetens Status var i Aarets forskjellige Maaneder. Naar der paa denne Maade var indvundet flere Aars Erfaring, kunde der med en vis Sandsynlighed paaregnes, paa hvilke Tider af Aaret de stadigt tilbagevendende Indtægtskilder indflyde, og med hvilke Beløb de staaende Udgiftsposter maanedligt komme til Udbetaling. Naar da Rigsdagen for at tilveiebringe den aarlige Egevegt mellem Indtægt og Udgift gav Anvisning paa Realisation af visse Aktiver, kunde der tillige tages foreløbig Bestemmelse om mulige ekstraordinære Bevillingers Udbetaling paa de Tider af Aaret, hvor Kassebeholdningen bedst var istand til at afholde dem, ligesom ekstraordinære Udgifter Anvisning til vedkommende Ministerier mulig kunde lempes efter det heldigste Tidspunkt for flige Aktivers Realisation. Det skulde synes, at et saadant Overblik over Status i de forskjellige Maaneder af Finantsaaret meget maatte bidrage til fremtidigt at indskrænke Optagelsen af midlertidige Laan. I alt Fald vilde disse da kun kunne ventes, naar enten paareg-